

Karácsony, Vona, Szél: bármelyikük jobb iskolát csinál, mint az, aki nem mert vitázni.

Három miniszterelnök-jelölt vitatta meg az oktatásügyet hétfő este a Gödör Klubban. Orbán Viktor nem volt ott, és frankón senkinek sem hiányzott.

Itt komoly emberek beszélgettek komoly dolgokról. Kétperces blokkokba persze nem sok minden fér bele, a problémákat legfeljebb megnevezni lehet, a megoldásokat felvillantani, irányokról beszélni hozzávetőlegesen. De ez így is elég mély és bonyolult, méltatlan lenne, ha ott rőfögne a színpadon Orbán, sorosozna ütemesen minden kérdésre, továbbá megmondaná az egybegyűlt diákságnak, hogy menjetek ti szépen hegeszteni meg lovat patkolni.

A vitát a Független Diákszövetség szervezte. Az oktatásügyben megmozduló civilek évekig tartották magukat ahhoz, hogy pártpolitikusokat nem engednek a színpadra, mert lejáratnák a szent ügyet. De most egy hónap múlva választás van, és a szent ügynek nincs listája, sem egyéni jelöltjei. Kormányt váltani pártok tudnak. A Diákszövetség ügyeset húzott. A megjelent politikusok helyben meg is ígértek nekik mindent, amit követelnek, meg azt is, amit nem. Például választójogot 16 éves kortól.

Az est fénypontja, mi tagadás, Vona Gábor volt. A Jobbik elnöke bámulatos lelkesedéssel mondta fel az oktatásügy problémáit és a közismert megoldási javaslatokat. Gémifikáció, ilyet szól! Okosforradalom a suliban, meg vidámság és autonómia, szabad tankönyvpiac, angoltanítás, informatika, NEM A MÚLTBA, HANEM A JÖVŐBE TEKINTÉS. Szabadság, elvtársak!

Magyar Bálint likes this.

Vona tisztára úgy hangzik, mint egy normális srác a romkocsmá asztalánál, aki elolvasott már öt oktatásügyi cikket. Nem lógna ki még azzal a különvéleményével sem, hogy a

legszegényebbek integrációja azért bizonyos esetekben megfontolandó, de csakis az ő érdekükben. Együttérzően beszél a szegény gyerekekről, akiknek nem jut esély, és megfogadja, hogy majd ők változtatnak ezen is.

Otthon hagyta minden múltját

Eszem megáll. Ez ugyanaz a Jobbik, amely pár éve még amondó volt, hogy a hittan mellett be kell vezetni a rovásírást is az iskolákban, amúgy pedig csend, rend, fegyelem, és nem ám számítógépezés. Aki hátrányos helyzetű, azt pedig ketrecben kell tartani, és nem odaengedni az úrigyerekek közé.

Lövészetről azért még ők se deliráltak.

Karácsony Gergely veti fel csak néhányszor mosolyogva, mintegy mellékesen, hogy a Fidesz a Jobbik oktatási programját valósította meg, és hogy miket hirdetett a Jobbik még pár éve. Ebből érdekes vita lehetne, de az egy-két perces, szigorú és agyatlan érzéketlenséggel korlátozott megszólalásokba nem fér bele érdemi eszmecsere. – Van önkritikám – mondja Vona, és visszaszúr elegánsan: ő egy párton belül változott, nem úgy, mint Karácsony, aki a pártjait váltogatta.

Nyíltszíni tapsot kap, pedig itt van a kutya elásva, és eléggé büdi. Én elhiszem, hogy Gábor jó útra tért, és nem olyan ordas baromságokat gondol a világról már, mint öt vagy tíz éve. Mindannyian változunk, fejlődünk. Új tényeket és gondolatokat ismerünk meg, és ezekre reflektálva korrigálunk. Nemcsak az iskolában, az életben is tanulunk.

Aztán olyan is van, hogy valaki megtér, megvilágosodik, és gyökeresen megváltozik a világnézete. Egyszer csak úgy kel fel, homlokára csapva, hogy a cigány is ember, a zsidók nem akarnak minket megenni, és nem is a középkor a menő, hanem a huszonegyedik század.

Csak az a roppant ritka, hogy egy egész párt változik meg ilyen hirtelenséggel. Az már sokkal valószínűbb – és könnyebben megszervezhető -, hogy mind eljártsszák ugyanazt. A paták még kilógnak itt-ott a báránybőrből, de igyekeznek. Kérdés, hogy hatalmon visszatérnének-e a taktikusan elhallgatott perverziók, ahogy előjöttek a Fideszből is. Ők sem ezt ígérték.

Ezt, ami most van, a legnyíltabban éppen a Jobbik ígérte meg. Némely elemét szó szerint, másokat a szélsőjobbos narratívával kapott csomagban.

Ordas idegengyűlölet? Check. Mindenki más kirekesztése a nemzetből? Lejáratás, erőszakos fenyegetőzés? Vezérkultusz, erős centralizált állam, minden individualizmus démonizálása? Illiberalizmus? Szociális érzéketlenség? Pipa. Amiben élünk, az volt a Jobbik ajánlata. Orbán nemcsak az oktatási programjukat váltotta valóra, hanem az egész világképet, az állami kurucinfóval bezárólag. Az egyszínű, egyszokású, monolit ország a Jobbik víziója volt.

We need to talk

A mai programjuk és plüssé cukisodott elnökük szerint már elmúlt. Lényegében ugyanúgy képzelik el a jövő iskoláját, mint a balliberális pártok, illetve az oktatáskutató szakma. Talán rájöttek, hogy nem tudnak újat és egyben jót mondani, okosabbnak lenni mindenkinél. Egyszerűbb volt átvenni a mainstreamet. Ha valóban magukévá tették a finn modellt, akkor nem lenne túl nagy veszekedés a koalíciós minisztériumban.

Sok-sok vita kell még ahhoz, hogy ez kiderüljön – és hogy kénytelenek legyenek tartani magukat az ígérethez. Ahogy ahhoz is, hogy egyszer megnyílhassanak az új sulik, ahová örömmel megy a gyerek. Ehhez hasonló eszmecserék, ahol nem érv az, hogy Soros, ahol az exfasisztának is viselkednie kell, mert szégyenben marad, ha nem képes érvelni. Az a világ kell, ahol az ilyen viták végighullámoznak az országon, ahol senki sem fél helyet adni nekik, és visszakérdezni. Az a közeg, amely számon kér és nyomást gyakorol.

Ez ma azon a szereplőn múlik, amelyik nem jött el vitázni. Ma még rejtegetheti vitaképtelenségét azzal, hogy szerinte a viták ideje lejárt. Hétfőn nemcsak azt bizonyította be a Független Diákszövetség és három pártvezető, hogy a vita jó és fontos, hanem azt is, hogy nem kell hozzá zseninek lenni. Elég némi felkészülés, alapvető tények elfogadása és emberi modor.

Arról árul el a legtöbbet, aki ennyit sem vállal. Leginkább azt, hogy minden más opció jobb, csak ő takarodjon már el

[A cikk eredetiben itt:](#)